

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusebio Episcopo. 37.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

tanquam corona cingit, quodque Deus
pro caduco imperio, iis, qui præclarè at-
que honestè istud administrarint, præmij
loco constituit, potentiam tuam mansue-
tudine ac suavitate tempora; conuenienti-
tique dispersione onus diuinarum leua.
Psal. 32. Neque enim saluatur Rex per multam
Amarus potentiam: neque impij simulachrorum
idololat-
tra. cultus crimen effugit, qui fluxis opibus
parcit.

Ephes. 5. *Antiocho Spadoni.* 36.

Dan. 1.

Operæ pretium est te, cum sacros libros
euoluas, atque in eorum, ut audio, lectio-
ne assidue hæreas, admirandi Danielis hi-
storiæ nosse: nempe quod, cum in me-
diis erroris fluctibus versaretur, nullum
ramen captiuui hominis affectum subiit, ne
ad cibos quidem communes usque, quo-
rum perceptio eos, qui iis fruerentur, con-
taminabat. Ac quoniam non modo Imperi-
j minister es, sed ipsum etiam arbitratu-
tuo ac libitu moderatis; in id omni studio
ac diligētia incumbe, ut iustitiam in mor-
bum prolapsam, imo, ut rectius loquar,
iam extremos spiritus edentem, confi-
mes: ut iustum tribunal tibi placidum ac
benignum inuenias: etiamsi nunc ipsius
tibi hand crebro in mentem venit, immo-
dicæ videlicet rerum humanarum pompe
admiratione perculso.

Eusebio Episcopo. 37.

Mich. 3. Condis quidem, ut aiunt, Ecclesiam in
Pelusio, machinis quidem ac molitioni-
bus luculentam, sed improbis studiis &
sacratum electionum pretiis, & iniuriis at-
que contumeliis, & tenuiorum oppressio-
nibus, & pauperum sumptibus. Id quod
nihil aliud est, quam ædificare Sion in
sanguinibus, & Hierusalem in iniustitiis.
Esa. 66. Deus porrò sacrificio ex alienis bonis con-
flato nihil opus habet; verum illud, perin-
de atque eum, qui canem mactat, execra-
tur. Quæ cum ita sint, & ædificare, &
in iuriam alii inferre desine: ne alioqui do-
mus illa te apud Deum prodat & conuin-

ēpæthlon τῆς φθαρτῆς τοῖς ἀριστέσι αὐ-
τῶν διέπυσιν ἐθηκεν θεός, ημερόπτη
μύρα τῶν ἔξοδων, καὶ δεοντι σκορπί-
ον τὸ Κάρον κύριζε τῷ πλάτῳ γέπε
γέροντας βασιλεὺς οὐχὶ πολλὴν
διάβασιν, ὃ τε εἰδωλολατεῖς σκορπε-
γει ἀσθεῖαι, οὐ τῷ ρέοντος πλούτῳ
φειδόμενος.

Αντίχω εὐχώ παλατίου. λε:

Χρήστε τοῖς ιεροῖς αναπτύσσοντα βί-
ελους, καὶ τῇ αὐτῇ ἐγκαρπεοῦτα,
ὡς φασιν, αναγνώσῃ, τὸν καὶ τὸν θω-
μάσιον Δανιὴλ ἰσοτάτον εἰδέναι, ὅπι
μέσος τῷ κλύδωνος τῆς πλάνης ἴσά-
μονος, ὃδέν ὑπέμενε πάθος αὐχμάλω-
τον, ὃδέν μέχρι στίσιν τῷ κοινῷ εἴς
μετέληψιν, καὶ μὴ κοινωπτὸν καὶ πε-
έργασιν τοὺς μετέχοντας. καὶ ἐπειδὴ οὐ
μόνον Σάξιον τυγχανεῖς τῆς Σα-
στικᾶς, ἀλλὰ καὶ ἄγεις αὐτῶν παθὼς
Εούλει, πεντον ἀναρρώσαν τὸ δίκυρον
καταπεσσὸν περὶ ἀδένειαν, ἢ μᾶλ-
λον περὶ αὐτὸν ὑπάρχον τὸ θαύλον,
ίνα τὸ δίκυρον εὑρίσκειν δίκαιο-
ειον, εἰ καὶ νῦν αὐτῷ πολλάκις σοι ἀν-
θύμησος ψυχῆς περίχοται, ὅποι τῆς ὑπερ-
φυοῦς φαντασίας ἐπιτομένῳ.

Εὐσεβίᾳ ὑποκόπῳ. λε:

Κτίζεις, ὡς φασιν, ὀνκλητοίσιν ἡ
Πηλεύσιφ, λαμπεῖν μὲν τοῖς μη-
χανήμασι, πονηροῖς δὲ τοῖς ὑπειπού-
μασι χειροτονῶν πρήμασι, καὶ ἀδι-
κίασι, καὶ ὑβρεσι, καὶ τείνοντας ὀκτεο-
μοῖς, καὶ πλωχροῖς δεπανίμασι, ὃδέ
ὅδέν εστιν ἕτερον, μὴ σικοδομεῖν Σιάντον
οὔμασι, καὶ Ιερόσαλημ ἐν ἀδικίᾳς. καὶ
χρύσει δέ οὐ θεός εἶ, ἀλλοξίων θυσίας,
ἀλλὰ ταῦτα ὡς θυσίαν κύνα μη-
σάσθεται. ταῦτα τοίνυν καὶ κτίζων
καὶ ἀδικῶν, οὐα μητέστελλεν σοι τὸν
θεῖον δόκιμον ἔχειν εὑρεθῆ. μετέωρος
μὲν

εδὺ ἵσταμνος, καὶ αἰσθῶν δὲ σὺ αὐάντα,
εἴ τινα ἀπίστημεν, καὶ τὸ επερι-
μένον μαθούσα παρῆσθι, καὶ τὰ ἄ-
μματα τὸν βλαβερόν τοντο.

Μάρκος. 38.

Ξένος π χαὶ ἀλλόκοτον ἐγαῖον σε θη-
έον πάντες καμάρησιν, οὔτε πεπλέ-
ζη κολακεύομένον, οὔτε δεσμοῖς ἀ-
γάπης κρατήμενον, οὔτε τῇ πυράνου
σωματεῖος χειρούμενον, καὶ τοιαῦτα
ὑπειν τῷ θυσιαστοῖς ὑπονορθεμένον.
ἡ τοιαῦτα φροντιστὸν ἀπολαστον, καὶ αὐτὸν
θυεῖς φάσις ἀνθρώπος η πάντον τὴν
τῆς σύκλονος λοιδούσα, σω-
τον ἔντον τῆς φρεατῆς λειτεργίας.

Θεοδοσίῳ μονάχος. 39.

Τιθεμέναις, ὅπις δι' ἑδες ἀμαρτίαν
καὶ μόνον, ὅλη ματίζεται πόλις,
ὅπερ καὶ ἔπει Δαβὶδ γενόμενον ἐγίνωσ-
σταν γέροντες τῇ εὐθνίᾳ τὸν ὁραγ-
μάτων ὁ ἔξαρχος ὑπηρετεύονται,
εἰς ἀθυμίαν αὐτῷ καὶ κατάκρισιν τὸ
ὑπόκοον ἐλατίσουται, σύντονος πα-
θενόμενον, ἀλλ' ἐπέστρεψε τὸν ὕπερ
τῆς οἰκείας ὁράξεων τὸ δελαιμά-
νοντος, καὶ τῆς θείας μακρούμιας ἀ-
ποτυγχωνούντος, οὐδὲ ταῖς τῷ ἄρ-
χοντος ψήφοις, μηδ τοινος ὑπονομή-
ρει ταῖς Εὐσεβίας τῷ, ὡς οἱέται, ὑπε-
στούσις φαυλότητοι, εἰ δὲ ὁ κλέινον καὶ
τὸ θυσιαστεῖον λειτεργῶν, καὶ η πόλις
οἰκητῶν χρεωνοί γέροντος ἀκρίτων τὸν
ἀνάξιον τρεψαλλόμενοι δικαιοί εἰσι,
καὶ τοὺς πόνους τὸν καρπὸν αὐτὸν
φαγεῖν, αρετὴν ἀπιμάσαντες, καὶ
κακάν τοντον τρεψαντον τρεψαν-
μένοι.

Τύβαι τραπότην μ.

Οὐκ ἔστι ὁ πλοφόρευν τὸν εἰρίνην. οὐδὲ
ἔστι χῆρα πολέμου ὃν μέσον ἀγορᾶς
τρεψέρειν οὐδὲ ἔστι ξιφόντος διάφυγεν τὸν
πόλεις, ἀλλα καὶ φόβον καὶ πειρα-

cat : ut quæ sublimis quidem & excelsa
stet; verum ob ea mala, ex quibus extorta
est, sempiterno clamore te insectetur, ere-
ptasque mercedes à te expetat, vltionem-
que eorum, qui incommodis ac detrimé-
tis abs te affecti fuerint, poscat.

Μαρονι. 38.

Nouam quandam ac prodigiosam ferā
te esse omnes dicitant, ut qui nec mensa
demulcearis, nec amoris ac benevolentia
vinculis coērcearis, nec principis consue-
tudine ac familiaritate subigaris, tantam-
que altari concumeliam accersas. Aut igit
tur indomitam istam feritatem abiura, &
pro bellua hominem te præbeat aut contumeliam, quæ Ecclesiæ inurit, siste atque
comprime, teipsum videlicet à tremendo
sacrificio remouens.

Theodosio Monacho. 39.

Quid miraris ob vnius ac solius pecca-
tum vniuersam urbem flagris affici, quem-
admodum etiam Dauidis tempore conti-
gisse non ignoras. Nam cùm ob rerum co-
piam, florentemque statum, Princeps in-
solefcit, ad ipsius mœrem & condem-
nationem subditi deprimuntur. Nec verò
illi iniuste castigantur: verum vniusquis-
que actionis suæ præmia recipit; ac pro-
pter Principis calculos diuina longanimi-
tate orbatur. Quamobrem ne Episcopi,
ut putat, Eusebij vitiis patronum te præbes;
quod propter eum, & altare ministris, &
ciuitas incolis careat. Nam qui temere ac
sine iudicio indignum hominem elege-
runt, digni sunt qui laborum suorum fru-
ctus edant; ut qui virtutem contempse-
rint, atque improbitatem ita perspicu-
elegent.

Tuba Militi. 40.

In pace arma gestare minimè decet, nec In igna-
bellicum habitum in medio foro circun- ^{in milite}
ferre, nec in ciuitate cum ense versati; ve-
rū & terrorī, & eiusmodi experimētum.

B ij